

ПЕРША ДІЯ

Дорога. Праворуч вона розходиться. Там і дороговказ із двома табличками: "До Вишнівців" і "До Черешнівців". Дополудня в травні. Край дороги, ще перед дороговказом, беріг піднімається дещо вгору.

1. ЯВА

ГРИЦЬКО (йде зліва. Через плечі в нього гітара. Мазепинка на голові перехилена в нього в бік, поверх коміра на блюзі — білий комірець. Зупиняється перед дороговказом. Чухається в потилицю). Маєш, бабо, кнш...! Хм...! Ну й його трястя...! Куди ж мені тепер? Куди? Хм...! Ось тобі й відпустка... Хотів би чоловік її гарненько використати а тут і незнатоньки, куди вдаритись... (Показує рукою вбік Вишнівців). Там, скажемо -- пироги... а тут (вбік Черешнівців) дуже можливо — галушки... (Призгадувався). А може й голоубці... Ну, а ти вибірай, хоч й лусни... Ех, і життя, воєнне... Хоч сідай та плач... Щож, таки та! (Сідає на березі й здіймає зі себе гітару. Грає й співає наче сумно, з гримасами).

"Зелений дубочку, ного похилився?
Молодий козаче, чого зажурився?
Молодий козаче, чого зажурився?
Чи коні пристали, чи з дороги збився?"

(Кидає грати, підпирає голову долонею й дивиться перед себе. Крутить палицю, шукає, німми докупити).

2

ПИЛИП (іде зправа. Через плече в нього кріс. Насвистує на ході: "Якби не Маруся...")

ГРИЦЬКО (на radoщах): О! Пилипо! Дай Боже здоровля, вуйку!

ПИЛИП (раптом зупиняється й стрімко дивиться на Грицька): Вас?!

ГРИЦЬКО: Капуста й квас, вуйку!